

(σχοίνους) далѣчь отъ Амастра ся находи близо до Ёгиела единъ градець. Нѣ Зиодотъ (отъ Венедскѣхъ земѣхъ) пиши и казва навѣштають днѣшны Амисонъ; други же казвѣтъ чи едно плѣмя съѣдно на Каппадоки тѣ съвоевало съ Ки-мерии тѣ и послѣ испаднѣло и достигло около Идрско-Море. А най-вѣрно и познато е чн между Пафлагонцы тѣ най-знамянито племя сѣхъ были Венети тѣ, отъ дѣ е былъ и Пилѣмень, съ кого съвоювахъ тии множество, остави-вши же прѣдводителя си минахъ въ Тракиѣхъ послѣ привзѣтие то града Троиа и скытаютьт ся достигнахъ въ днѣшнахъ Венетскѣхъ земѣхъ. А нѣкои си ду-мѣтъ чи и Антиноръ съ сынове тѣ си участвоваль въ това приселение и ся установили въ Идрскый Заливъ, какъ то споманѣхъме въ описание то за И-талийцы тѣ. За тажъ убо причинѣхъ (зашто то ся приселили) не устали Ве-нети въ Пафлагониѣхъ. —

Въ Манасийнѣхъ же лѣтописъ попъ Филипъ, описаютъ Тройскѣхъ биткѣхъ казва чи Ахилеюви тѣ *Мирмидони* были Българи; какъ то и други наши пам-ятници доказвѣтъ чи Българи тѣ въ стары времена живѣли по малѣ Азиѣхъ и отъ тамо прѣкъзъ Вѣспора и Дарданелѣхъ дошли въ Европѣхъ и ся разпрос-трѣнили. А много мѣстны имянованья на горы, рѣкы и прѣдѣлы сѣхъштеству-вѣтъ осталя на българскы языкѣ по тѣхъхъ мѣста, за кое не ни е тукъ прѣ-дмѣтъ да ся впуштаме въ изслѣдование. Нашъ прѣдмѣтъ е тукъ да докажи-ме чи Пелазгы тѣ сѣхъ были стари тѣ наши праотци Българи. Видѣхъме же чи Фриги тѣ или по-право Вриги тѣ были пелазгичьско племя, Пафлагонцы тѣ же и Фриги тѣ е се едно и исто племя, а Пафлагонцы тѣ и Венети тѣ (при-знати вѣкы отъ сичкы тѣ учены за *Славяны*, а отъ насъ за *Словены*) были едно и исто племя, и тии, спорядъ грѣкы тѣ писатели сѣхъ приселили отъ Малѣ Азиѣхъ по Европѣхъ, штото наша та рѣчь е основана на истинѣхъ тѣхъ.

Колко то же за раздѣление то и подраздѣление то што прави Г. Мах Müller на славянскыи языкѣ и му дава разны наймянованья и то не е пра-во; господству сѣ води по Шлейчера въ тѣхъхъ си знанья и види ся чи нѣ-ма понѣтие отъ по-последны тѣхъ изслѣдованья и открытыя отъ нѣкои си Сла-вяны учены. А смѣшно то е чи Г. Мах Müller, кату самъ казва какъ то видѣхъме: Най-старыи документъ на тѣй-зи языцы е привода на Библиѣхъ тѣхъ на *старобългарскыи языкѣхъ*, назоваемъ *чърковнославянскыи*, и пр; послѣ въ исчи-сление то на финскы тѣ языцы *Classe Finnoise*, съпричислѣва и българскыи языкѣхъ! Каква голѣма неразмысленность за единъ такавъ ученъ чловѣкъ! Сла-вянскый языкѣхъ былъ пятамъ отрасль ярианскаго языка, най-стари тѣ же до-кументи славянскаго языка были на *старѣ българскыи языкѣхъ*, а българскыи я-зыкѣхъ былъ *финскыи*! чюдно уметвованье!

Послѣ казва: Le rameau bulgare comprend les Tcheremissiens et les Mor-
dviens, épars le long du Volga et entourés de dialectes russes et tartares. —